BENDROJO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. sausio 16 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas – Protesto procedūra – Žodinio Europos Sąjungos prekių ženklo METAPORN paraiška – Ankstesni Europos Sąjungos ir nacionaliniai žodiniai prekių ženklai META4 ir vaizdiniai prekių ženklai „meta4“ – Santykinis atmetimo pagrindas – Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas (dabar – Reglamento (ES) 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punktas) – Paslaugų panašumas – Vienos kitas papildančių paslaugų sąvoka – Žymenų panašumas – Galimybė supainioti“

Byloje T-273/16

Sun Media Ltd, įsteigta Honkonge (Kinija), atstovaujama advokato A. Schnider,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą S. Bonne,

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Meta4 Spain, SA, įsteigta Las Rose (Ispanija), atstovaujama advokato I. Temiño Ceniceros,

dėl ieškinio dėl 2016 m. kovo 3 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (sujungtos bylos R 653/2015-2 ir R 674/2015-2), susijusio su protesto procedūra tarp *Meta4 Spain* ir *Sun Media*,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija)

kurį sudaro pirmininkas S. Frimodt Nielsen, teisėjai I. S. Forrester (pranešėjas) ir E. Perillo,

posėdžio sekretorius I. Dragan, administratorius,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2016 m. gegužės 30 d.,

susipažinęs su EUIPO atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2016 m. rugpjūčio 11 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2016 m. rugpjūčio 11 d.,

įvykus 2017 m. liepos 4 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą [1]

(Praleista)

Dėl teisės

(Praleista)

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu

(Praleista)

Dėl paslaugų palyginimo

32 Remiantis suformuota jurisprudencija, siekiant įvertinti nagrinėjamų prekių ar paslaugų panašumą, reikia atsižvelgti į visus svarbius ryšį tarp jų apibūdinančius veiksnius. Šie veiksniai pirmiausia yra jų pobūdis, paskirtis, naudojimas, taip pat tai, ar jos tarpusavyje konkuruoja, ar vienos kitas papildo. Galima taip pat atsižvelgti į kitus veiksnius, kaip antai atitinkamų prekių platinimo kanalus (žr. 2007 m. liepos 11 d. Sprendimo *El Corte Inglés / VRDT – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaño)*, T-443/05, EU:T:2007:219, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

33 Vienos kitas papildančios paslaugos yra tokios, tarp kurių egzistuoja glaudus ryšys, o tai reiškia, jog viena yra būtina ar svarbi kitai naudoti tiek, jog vartotojai gali manyti, kad už šių paslaugų teikimą atsakinga ta pati įmonė (žr. 2013 m. spalio 2 d. Sprendimo *Cartoon Network / OHMI – Boomerang TV (BOOMERANG)*, T-285/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:520, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

34 Šioje byloje Apeliacinė taryba nusprendė, kad nagrinėjamos paslaugos buvo iš dalies tapačios ir iš dalies panašios. Ji konkrečiai nurodė, kad prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimos 41 klasės paslaugos buvo bent šiek tiek panašios tiek į 38 klasės ankstesniais Europos Sąjungos prekių ženklais žymimas transliavimo paslaugas, tiek į telekomunikacijų paslaugas, nes jos vienos kitas papildo.

35 Ieškovė neginčija Apeliacinės tarybos išvadų dėl prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų 35, 38 ir 42 klasės paslaugų tapatumo ar panašumo. Ji paprasčiausiai teigia, kad Apeliacinė taryba padarė vertinimo klaidą, kai priėjo prie išvados, jog prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimos 41 klasės pramogų suaugusiesiems paslaugos bet kuriuo atveju bent šiek tiek buvo panašios į ankstesniais prekių ženklais žymimas 38 klasės telekomunikacijų paslaugas.

36 Šiuo klausimu, pirma, pažymėtina, kad prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų 41 klasės pramogų suaugusiesiems paslaugų pobūdis ir paskirtis skiriasi nuo ankstesniais Europos Sąjungos prekių ženklais žymimų 38 klasės paslaugų. Vis dėlto, kaip ginčijamo sprendimo 78 punkte teisingai nurodo Apeliacinė taryba, tokia išvada savaime negali paneigti, kad šios paslaugos gali vienos kitas papildyti (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 2 d. Sprendimo *BOOMERANG*, T-285/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:520, 29–35 punktus).

1 Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

37 Antra, dėl prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų 41 klasės pramogų suaugusiesiems paslaugų ir ankstesniais Europos Sąjungos prekių ženklais žymimų 38 klasės transliavimo paslaugų galimybės vienos kitas papildyti reikia konstatuoti, kad Apeliacinė taryba nusprendė, jog minėtos pramogų suaugusiesiems paslaugos apima kino filmų gamybos paslaugas (ginčijamo sprendimo 79 punktas). Be to, ji nusprendė, kad 38 klasės ankstesniais Europos Sąjungos prekių ženklais žymimos telekomunikacijų paslaugos apėmė transliavimo paslaugas, įskaitant radijo transliacijas ir televizijos transliacijas, ir pažymėjo, kad ankstesnis vaizdinis Europos Sąjungos prekių ženklas, įregistruotas numeriu 1 669 720, aiškiai buvo skirtas radijo transliacijos paslaugoms žymėti (ginčijamo sprendimo 76 punktas). Nors ieškovė ginčija Apeliacinės tarybos išvadą dėl nagrinėjamų paslaugų galimybės vienos kitas papildyti ir jų panašumo, reikia konstatuoti, kad ji neginčija ginčijamo sprendimo 76 ir 79 punktuose išdėstyto Apeliacinės tarybos vertinimo dėl žymenų, dėl kurių kilo ginčas, žymimų paslaugų apimties.

38 Pažymėtina, kad jau buvo nuspręsta, jog 41 klasės kino filmų gamybos paslaugos šiek tiek panašios į 38 klasės transliavimo paslaugas, nes jos vienos kitas papildo (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 2 d. Sprendimo *BOOMERANG*, T-285/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:520, 35 punktą). Tai juo labiau akivaizdu, kai, kaip šioje byloje, prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimoms 41 klasės pramogų suaugusiesiems paslaugoms ir ankstesniais Europos Sąjungos prekių ženklais žymimoms 38 klasės transliavimo paslaugoms būdingas bendras požymis – jos gali būti siūlomos elektroniniu formatu, prireikus internetu, nes šis bendras transliavimo būdas gali sustiprinti šių paslaugų panašumą (šiuo klausimu žr. 2014 m. birželio 4 d. Sprendimo *Free / VRDT – Conradi + Kaiser (FreeLounge)*, T-161/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:350, 29 punktą).

39 Be to, reikia konstatuoti, kaip tai padarė Apeliacinė taryba, kad šiuo metu radijo ir televizijos programos vis dažniau transliuojamos interneto arba plačiajuosčio ryšio priemonėmis (ginčijamo sprendimo 80 punktas).

40 Trečia, dėl pramogų suaugusiesiems paslaugų ir ankstesniais prekių ženklais žymimų telekomunikacijų paslaugų galimybės vienos kitas papildyti reikia pažymėti, kad, kaip ginčijamo sprendimo 81 punkte teisingai pažymėjo Apeliacinė taryba, prašomo įregistruoti prekių ženklo paraiškoje nurodyta, jog juo žymimos 41 klasės pramogų suaugusiesiems paslaugos teikiamos „ypač“ elektroniniu formatu ir internetu. Pažymėtina, kad 41 klasės paslaugos, kurios, kaip ir šioje byloje, teikiamos internetu, jau buvo pripažintos panašiomis į „telekomunikacijų; ryšių per kompiuterių terminalus, pranešimų ir vaizdų perdavimo kompiuteriu“ paslaugas, žymimas ankstesniais Europos Sąjungos prekių ženklais (šiuo klausimu žr. 2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *Wall / VRDT – Bluepod Media Worldwide (bluepod MEDIA)*, T-227/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:375, 44–51 punktus).

41 Tiesa, tame pačiame sprendime Bendrasis Teismas taip pat patvirtino Apeliacinės tarybos išvadą nagrinėtoje byloje, jog net jeigu kai kurie telekomunikacijų operatoriai teikė tam tikras 41 klasės pramogų paslaugas per specializuotas dukterines įmones, vartotojas paprastai nesitiki, kad yra ryšys tarp šių pramogų paslaugų teikimo ir paslaugų, susijusių su duomenų perdavimu kompiuteriais ir duomenų tinklais (2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *bluepod MEDIA*, T-227/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:375, 48 punktas).

42 Vis dėlto, siekiant patikrinti, ar byloje, kurioje priimtas 2012 m. liepos 12 d. Sprendimas *bluepod MEDIA*, (T-227/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:375), padaryta faktinė išvada vis dar aktuali, reikėtų atsižvelgti, kaip tai padarė Apeliacinė taryba, į šiuo metu rinkoje vyraujančias ekonomines sąlygas. Reikia konstatuoti, kad šios sąlygos labai skiriasi nuo tų, kurios buvo dar prieš kelerius metus, visų pirma dėl spartaus technologijų vystymosi, dėl kurio radikaliai pasikeitė naudojimosi audiovizualinėmis pramogomis būdas. Be to, anksčiau tradiciniai telekomunikacijų paslaugų teikėjai tik retkarčiais veikdavo pramogų turinio kūrimo srityje, šiandien jie tai daro reguliariai, o pramogų paslaugas teikiančios bendrovės siūlo paslaugas, kurias anksčiau teikdavo tik telekomunikacijų sektoriaus įmonės.

Kai kurios įmonės, beje, siūlo vartotojams paketus, apimančius tiek telekomunikacijų ryšį, tiek prieigą prie pramogų turinio per šį ryšį. Taigi telekomunikacijų paslaugų vartotojai gali manyti, kad pramogų turinį, tiekiamą jų interneto ryšiu, tiekia ta pati įmonė (ginčijamo sprendimo 83–86 punktai).

(Praleista)

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. *Sun Media Ltd* padengia bylinėjimosi išlaidas.

Frimodt Nielsen Forrester Perillo

Paskelbtas 2018 m. sausio 16 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.